

Blaženi Marcel Callo, mučenec, prvi blaženi izmed skavtov

(19. marec)

Marcel Callo je bil rojen 6. decembra 1921 v mestu Rennes v Franciji v družini z devetimi otroki. S 13 leti je postal tiskarski vajenec. Skavt je bil od leta 1933, kasneje, ko se je zaposlil, pa je postal tudi član društva Joc (mladi krščanski delavci). Imel je izvrsten smisel za humor, rad pa je imel tudi šport, kot je rokoborba, nogomet ali namizni tenis. »Bil je mlad in v sebi je imel izkušnjo moderne laiške Cerkve v dveh različnih mladinskih gibanjih. Bil je usposobljen in zavzet za služenje mladim« (papež Janez Pavel II.).

Ko je imel 20 let, se je zaljubil v Margerito Derniaux. Kljub nagovarjanju sodelavcev, je Marcel ostal spoštljiv do Margerite. Večkrat je dejal, da se ne misli igrati s srcem ženske, ker je njegova ljubezen čista in plemenita. Če je čakal do 20 leta starosti, da je našel pravo dekle, je to samo zato, ker je želel najti pravo ljubezen. Dejal je: »Potrebno je najprej obvladati svoje srce, preden ga podariš drugemu!« Po letu in pol sta se Marcel in Margerita zaročila. Skupaj sta tudi molila ter redno obiskovala sv. mašo in prejemale sv. obhajilo.

8. marca 1943 je II. svetovna vojna zajela tudi zahodno Francijo in z njo mesto Rennes. Sestra Madeleine je bila ubita v bombardiranju, Marcel, zelo mlad, star komaj 22 let pa je moral na prisilno delo, drugače bi nemški vojaki aretirali tudi njegovo družino. Delal je v tovarni orožja. Po treh mesecih odsotnosti od svoje družine in neudeležbe pri sv. maši, je Marcel postal zelo potrft. A kmalu je izvedel za ilegalne maše, ki jih je imel nek duhovnik, prav tako v ujetništvu. Ko se jih je udeleževal, je spoznal, da potrftost in neaktivnost nista prava pot. Ohraniti bi moral čut za bližnjega in pomagati prijateljem in kmalu se je vrnilo veselje v njegovo življenje.

Od tedaj naprej je Marcel skrbel za svoje deportirane prijatelje. Organiziral je skupino krščanskih delavcev, ki so skupaj igrali karte ali nogomet. Hkrati je organiziral gledališko skupino. Za svoje francoske prijatelje je pripravil sv. mašo, ki so jo obhajali v svojem domačem jeziku. Kmalu so Nemci opazili njegove aktivnosti in ga, 19. aprila 1944 leta, aretirali, češ: »Monsieur je preveč katoliški!«

Po zasliševanju je Marcel priznal svoje katoliške aktivnosti in zaprli so ga v zapor Gotha, kjer je še vedno na skrivaj prejemal sv. obhajilo. Kasneje so ga deportirali v koncentracijsko taborišče Mathausen. Trpel je za različnimi boleznimi, kot so bronhitis, podhranjenost, griža, vročina in splošna oslabeledost. Nikoli se ni pritoževal. Kljub slabosti je opogumljal tovariše z besedami: »V molitvi bomo našli svojo moč!« Umrl je na praznik sv. Jožefa, 19. marca 1945, točno dve leti po tem, ko je zapustil dom.

Znane so besede bl. Marcela Calla: »Slediti je treba zgledu Jezusa Kristusa, ki je daroval svoje življenje. Tako nas je naučil, da je treba »biti pripravljen«, pa naj stane, kar hoče, izpolniti svojo dolžnost do drugih. Odhajam kot misijonar na pomoč drugim, da bi zdržali. B. P.« Značilno je, da je s seboj v ujetništvo vzel skavtski križec in našitek. Skavtska obljuba, služiti Bogu in s tem biti priča evangelija v svetu, ga je pripeljala do tega, da je kljub nevarnosti ostal zvest Bogu in prijateljem. Odgovornost do Boga, bližnjega in sebe, ki jo je izrazil z obljubo v stegu Remmes 5, je pogumno uresničeval.

V nedeljo, 4. 10. 1987, ko so škofje imeli v Rimu sinodo o poslanstvu laikov, je bil Marcel Callo razglašen za blaženega. Bl. Marcel Callo je umrl star 24 let, 19. marca 1945, v taborišču Mauthausen, komaj mesec in pol pred kapitulacijo nacistične Nemčije, ki ima na vesti milijone grobov in na desetine mučencev. Med njimi 15 tisoč nedolžnih židovskih otrok v koncentracijskem taborišču Terezin.

Z razglasitvijo za blaženega je Marcelovo življenje postalo zgled za vesoljno Cerkev. Janez Pavel II. ga je razglasil kot zgled poguma in zastonjskosti v služenju. Gre za pričo evangelija, ki je ponižno izpolnil svoje laiško poslanstvo, do zadnjega diha, v najbolj krutih dneh 20. stoletja. Njegova razglasitev za blaženega je vabilo in razlaga, kako naj kristjani živimo v sodobnem svetu.

Za nas, skavte, je bl. Marcel Callo zgled poguma in služenja bližnjim. Povabljeni smo, da se mu kot prvemu blaženemu med skavti priporočamo, naj pri Bogu posreduje za nas in da mu sledimo. Nam skavtom, tako kot drugi svetniki, kliče, da ni dovolj, če si dober. Treba je biti svet.

